

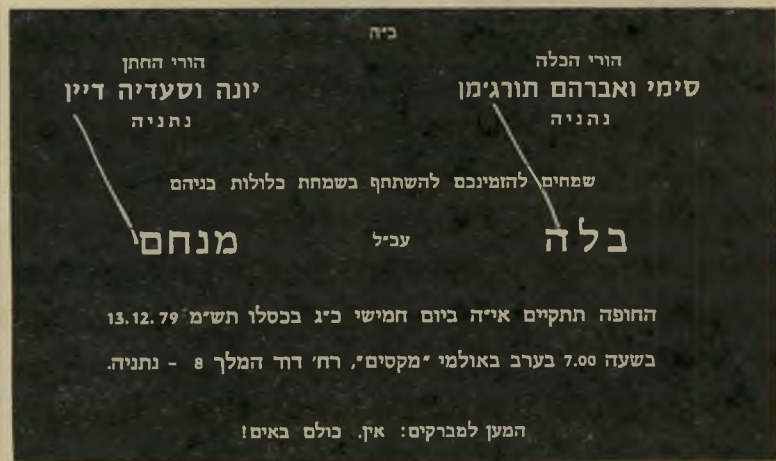
..אפילו אם יישב בבית הסוהר כל החיים,

אנחנו נתקם בו!" אומרים הוריה

של בלה תורג'מן על הרוצח האלמוני

מקום השימחה האולם במלון "מקסיס" בנתניה, שבו היתה אמורה ל- היערך שימחת הכלולות של בני הזוג. בני שתי המישי- פחות פתחו בהכנות לחתונה כבר לפני חודש. שכרו את האולם, קנו בגדים ושלחו הזמנות.

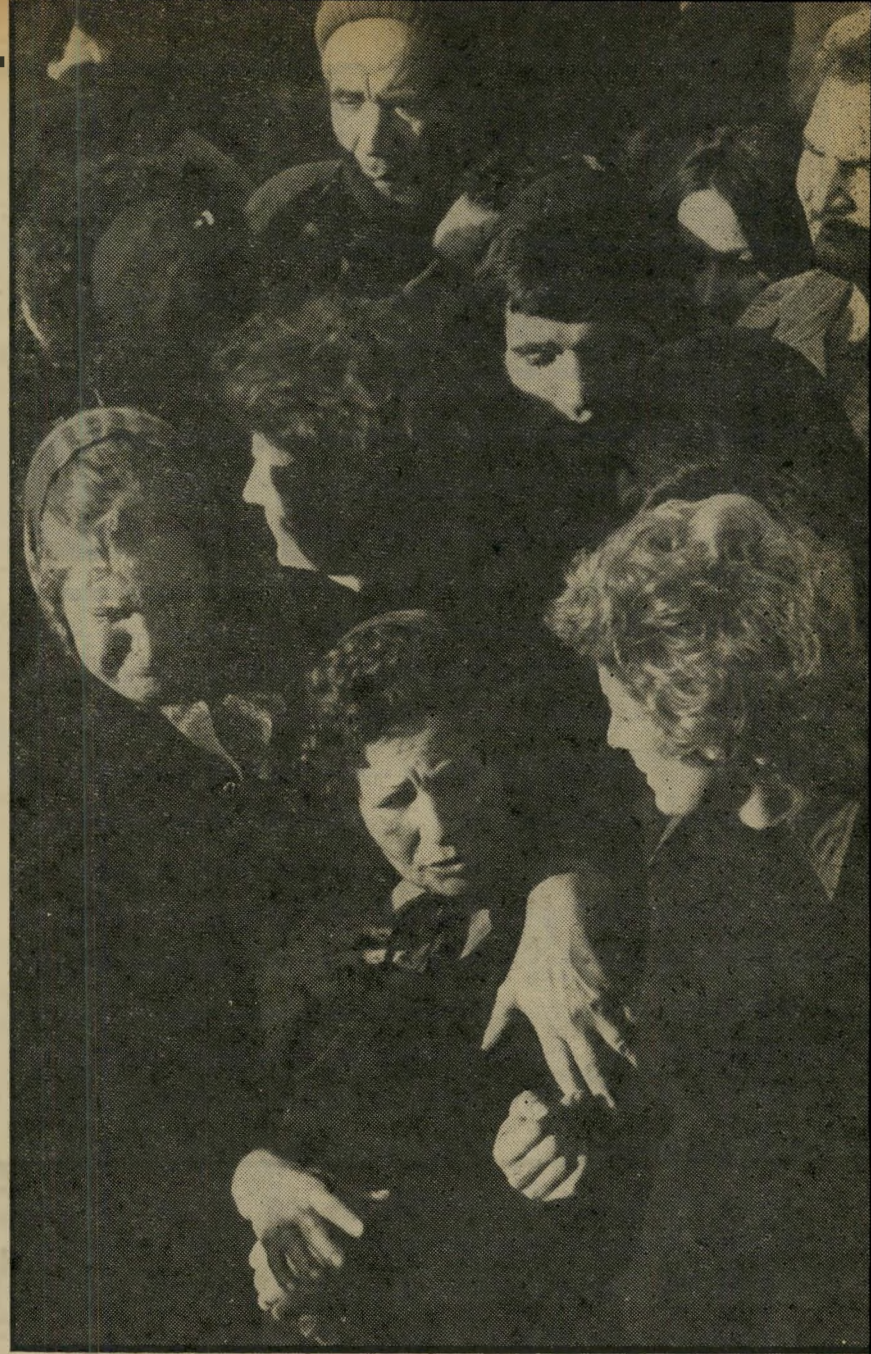

הזמנה לחתונה שלא תיערך לעולם, שלחו בלה ומנחם לידידיהם וקרובי ביהם. החופה עמדה להיערך ביום החמישי ה'13 בדצמבר. מנחם, שלדברי הוריו חזר למוטב, עבד ימים וליילות כדי לממן את האירוע.

הסוף המר בביתם של מנחם ובלה ברחוב רמב"ם 6 בשכונת ברציון עמדו בנייהווג לחיות את חייהם ולגדל את התינוק שהיה אמור להיוולד בעוד ארבעה חודשים. דרך חלון החזית נורו היריות הגורליות.

א יפה המצפון שלך, יא-מניאק! למה ירית בה, למה ל" התייפחה סימי תורג'מן, אמה של בלה, בהיסטריה. "שלחנו הזמנות לחתונה, אבל אלוהים רצה שהן תהיינה הזמנות לרצח!" לחש סעדיה דיין, אביו של מנחם, כשהוא מכור נס בפינת הדירה ופניו חיוורות. הרצח הכפול בנתניה ויעזע את תושבי העיר. צרור יריות מתת-מיקלע עוזי פילח ביום הרביעי שעבר את גופותיהם של בלה בת ה-19 ומנחם בן ה-30. שהיו בעיי צומן של ההכנות לחתונתם. הם אף שכרו את אחד האולמות המפוארים בנתניה, ובהזמנות לחתונה כתבו: "מען למיכר- קים: אין. כולם באים!" אך הגורל רצה אחרת. ובעיצומו של ליל הסערה, כאשר השכנים נמו במיטת תיהם ולא שמעו דבר, שבר הרוצח את חלון דירתו של מנחם, ברחוב רמב"ם 6, בשכונת ברציון, וירה צרור ארוך. שי-

אמה של בלה סימי תורג'מן (נתמכת במרכז), שעה קלה לפני שהת- חילה הלוויה. כאשר הגיע הקומנדקר הצבאי עם ארונה של בלה, השתחררה האם מתומכיה-מלוויה, ופרצה ביללות: "אתה (הרוצח) תבוא אחריה."

הזמנה לרצח

